

havde jeg ikke kunnet ledsage dette Lovforslag med min anbefaling i dette Thing; men hvis han tror, at det er af nogen ekstraordinær Forskjærlighed for et Anlæg af en Bane fra Histed til Oddesund, saaledes at det var aldeles nødvendigt, at denne Bane af Hensyn til Egnen maatte anlægges, dersom overhovedet nogen Bane skulde anlægges, saa foreligger der ikke i mine Ytringer i det andet Thing eller i, hvad jeg isørigt har foretaget i Jernbanefagen, Noget, der berettiger til den Slutning, at jeg saaledes fortrinsvis skulde have Diet henvendt paa en enkelt Bane. Det forekommer mig — om jeg tør sige det —, at det ærede Medlem selv dreiede sig noget om et fast Punkt, og det var en Jernbane fra Slagelse til Næstved. Det forekommer mig, at denne Bane havde en overordentlig Del i den Interesse, som det ærede Medlem har vist denne Sag, og jeg skal sige det ærede Medlem, at jeg interesserer mig for denne Bane, ligesom jeg interesserer mig for ethvert Jernbaneanlæg, som giver Udbytte til at gjøre væsentlig Nytte for den paagjældende Egn, og hvor den paagjældende Egn tillægger Banen en saadan Betydning, at den vil og kan yde det Tilskud, som maatte forlanges af Staten, for at Banen kan udføres. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem vilde have afsøgt mig en bestemt Erklæring om, hvad jeg vilde gjøre, eller, hvornaar jeg vilde gjøre Noget i den Henseende, thi det ærede Medlems indledende Ord viste en saa bestemt Interesse for denne Bane, at jeg maatte antage dette; men det ærede Medlem endte med en Hentilling til Ministeren, som stiller Sagen noget anderledes. Det ærede Medlem spurgte nemlig, om jeg ikke daaare vilde tage under Overveelse om muligt at fremsætte et Lovforslag, eller om jeg ikke paa en eller anden Maade vilde søge at komme de private Mænd til Hjælp og Understøttelse, som tænkte paa at anlægge en saadan Bane? Jo, jeg vil gjøre Mere. Saa snart som jeg i det Hele tager Spørgsmaalet om nye Jernbaneanlæg under Overveelse, og saa snart som jeg faar en direkte Opfordring dertil, hvilket jeg for Diebliffet mangler, saa vil jeg ogsaa tage dette Jernbaneforslag under Overveelse, og hvis jeg da finder, at der er Anledning til at tro, at det kan udføres, saa vil jeg i Forbindelse med Forslag om andre Jernbaneanlæg ogsaa optage Forslag herom. Jeg ønsker ikke, at det skal kunne siges eller troes, at jeg tiltræber at foretage en Udvikling af Kommunikationsmidlerne paa den vestlige Side af Storebelt fremsfor paa Sjælland. Det vil i saa Henseende være mig magtpaaliggende at fordele min Interesse, baade til den ene og til den anden af Landets Provindser, og naar der i de senere Aar ikke er fket Noget paa Sjælland, saa ligger det jo meget mere i Forholdenes Natur, nemlig i den vel ikke helt hindrende, men dog umægtelige Forskjællighed, som ligger deri, at Døvedbanerne paa Sjælland ere i et

privat Selskabs Eie, og med Hensyn til Overfarten over Vandene, da har jo det længe omtalte Spørgsmaal om en forbedret Postforbindelse mellem Lolland og Falster hvilet efter Afgjørelsen af en større Sag, som ikke hidtil har fundet Afgjørelse, men som vil gjøre andre Foranstaltninger til Overfartens Forbedring overflødige, en Sag, som forøvrigt i disse Dage vil blive optagen til fornøjet Forhandling mellem den preussiske Regjering og Danmark. Hvad endelig Storebelt angaar, da er det jo de ærede Medlemmer, som have fulgt Udviklingen af Spørgsmaalene om vore Kommunikationsmidlers Udvikling her i Landet, vel bekendt, at der gjentagne — i det Mindste to — Gange af Regjeringen er blevet fremsat Forslag om Anstæffelse af en Dampferge over Storebelt, men at Forslaget ikke har kunnet gennemføres. Men som sagt, det er Anliggende, som jeg har min Opmærksomhed henvendt paa, og jeg erkjender fuldt ud, at Sjælland har berettiget Krav paa at komme med i Betragtning, naar der bliver Tale om en fremtidig Udvikling af vore Kommunikationsmidler, og det skal ikke mangle paa, at jeg i Gjærningen skal vise, at det er en Sag, som ogsaa ligger mig paa Sinde. Det ærede 3die Medlem for 8de Kredts (Breinholt), som i det Hele taget ikke gjorde væsentlige eller store Indvendinger imod Lovforslaget, — i alt Fald ikke større, end at han tilsidst erklærede, at de ikke vilde foranledige ham til at modsætte sig Lovforslagets hurtige Fremme eller Tilendebringelse — nævnte et Punkt i sidste Stykke af § 5, som han troede var blevet upaaagtet, men det er det ikke fra min Side. Det er jo klart, at efter Bestemmelsen, saaledes som den nu er affattet — hvilket ogsaa blev bemærket af det ærede 5te Medlem for 3die Kreds (Kump) —, vil en Forpagter, som efter Indholdet af sin Kontrakt ellers vilde være fri for at yde Bidrag til Tilskudet til Jernbaneanlæg, nu, dersom Lovforslaget bliver vedtaget uden Forandring, kunne komme til at udrede Halvdelen af Hartkornbidraget; men jeg har anset det for at være en overmaade billig og rigtig Bestemmelse. Jeg tror, at Paragrafen, saaledes som den er affattet her, vil dele Sol og Vind lige. Jeg tror ikke, at Hensigten har været den, ensidig at tage Brugerens Fordel i Betragtning ved Afgjørelsen af dette Spørgsmaal; men jeg tror, at man har villet afgjøre Sagen ganske naturlig, efter hvad der var billigt og rigtigt, og idet man saaledes har paalagt Eieren at udrede Halvdelen af hvad der skal udredes af Hartkornet, fordi han i Birkeligheden har en væsentlig Interesse i det Gode, som Anlægget af en Jernbane ogsaa har for ham med Hensyn til det Hartkorn, som han ikke selv bruger, saaledes anser jeg det for at ville være ubilligt, dersom Eieren alene skulde udrede hele Hartkornbidraget af den Eiendom, som er over-